

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/23/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819010020
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3819010020.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Mariána Dunčka a JUDr. Dušana Krč-Šeberu, v trestnej veci proti obžalovanému H. D., nar. XX.XX.XXXX v U., trvale bytom D. nad Q., U. XXX, okres R., trestne stíhaného pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. h) Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 22. júna 2020, prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 8. novembra 2019, sp. zn. 3T/4/2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 8. novembra 2019, sp. zn. 3T/4/2019, bol obžalovaný H. D. uznaný vinným zo spáchania prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. v spojení s § 138 písm. h) Tr. zák., na skutkovom základe, že dňa 3.3.2016 viedol motorové vozidlo značky Peugeot Boxer, evidenčné číslo PD XXXFC, smerom od U. do X. T. v A. republike, kde v čase asi o XX,XX hod. na ceste I/6 v km 103/439, v katastri obce G. F., narazil prednou časťou svojho vozidla do zadnej časti stojaceho osobného motorového vozidla zn. Škoda Felicia, evidenčné číslo XKX XXXX, ktoré z dôvodu poruchy stálo na komunikácii v jeho jazdnom pruhu, pričom v dôsledku nárazu do tohto vozidla toto vozidlo potlačil dopredu, pričom toto vozidlo narazilo do zadnej časti nákladného motorového vozidla zn. VW Transporter, evidenčné číslo XKX XXXX, ktoré stálo pred ním, čím porušil ustanovenie § 5 odsek 1 písmeno b) zákona Českej republiky č. 361/2000 Sb. o prevozu na pozemných komunikáciách, v znení neskorších zmien, keď sa medzi vozidlami Škoda Felicia a VW Transporter nachádzal vodič Škody Felicie H. D., ktorý bol pritlačený prednou časťou svojho vozidla Škoda Felicia o zadnú časť vozidla VW Transporter, v dôsledku čoho H. D. utrpel mnohopočetné zranenia skeletu vnútro - hrudných a vnútro - brušných orgánov, ktorým na mieste podľahol.

Za to bol odsúdený podľa § 149 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno l) Trestného zákona, § 38 odsek 3 Trestného zákona, na trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov, výkon ktorého trestu mu bol podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a § 50 odsek 1 Trestného zákona podmienčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 30 mesiacov. Podľa § 61 odsek 1, 2 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno l) Trestného zákona, § 38 odsek 3 Trestného zákona súd uložil obžalovanému trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní 30 mesiacov. Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku súd poškodenú G. X., nar. X.XX.XXXX, bytom U. - X. XX, okres X. T., Česká republika, s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože v zákonnej lehote proti nemu podal písomne odvolanie prokurátor proti výroku o uložení trestu odňatia slobody. Následne prokurátor odvolanie písomne odôvodnil. V úvode písomných dôvodov odvolania prokurátor poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku. Ďalej uviedol nasledovné:

„Samosudkyňa svoje rozhodnutie odôvodnila tým, že pri ukladaní trestu zohľadnila osobu obžalovaného, jeho doterajší spôsob života, následok činu, ktorý v tomto prípade bol síce nepochybne ten najväčší, a to strata života, smrť iného účastníka cestnej premávky, spôsob spáchania činu, okolnosti, za akých došlo k spáchaniu trestného činu, berúc do úvahy i podiel samotného nebohého na vzniku dopravnej, kedy jednoznačne bolo preukázané, že tento v neprehľadnej tme vytvorenej situácii, po tom, čo sa mu pokazilo osobné motorové vozidlo, sa pohyboval za týmto motorovým vozidlom, ktoré žiadnym viditeľným výstražným predmetom predtým neoznačil, ani sám nebol označený viditeľným oblečením ako napr. bezpečnostnou vestou. Vzhľadom k týmto skutočnostiam prispel k vzniku predmetnej dopravnej nehody ako i následku. Berúc do úvahy i vyhlásenie obvineného o nepopretí spáchania trestnej činnosti, ktoré súd na hlavnom pojednávaní prijal a tým v otázke viny nevykonával na hlavnom pojednávaní dokazovanie, čím výrazným spôsobom i napomohol pri objasňovaní a dokazovaní trestnej činnosti doba, ktorá uplynula od samotného spáchania skutku, spôsobu života obžalovaného v tejto dobe. Súd dospel k záveru, že nie je potrebné na obžalovaného pôsobiť už v tomto štádiu konania trestom spojeným s odňatím slobody, a že účel trestu splní i trest odňatia slobody v trvaní 24 mesiacov, výkon ktorého sa mu. podmienične odloží na skúšobnú dobu v trvaní 30 mesiacov, za súčasného uloženia i trestu zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní 30 mesiacov.

Pokiaľ sa jedná o uložený trest zákazu činnosti k tomuto nemám výhrady. Nesúhlasím však s rozsudkom vo. výroku o uložení podmieničného trestu obžalovanému. Tento považujem za mierny. Samosudkyňa pri ukladaní tohto trestu nepostupovala v súlade s § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni. v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona, súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, . pohnútku, pritažujúce okolnosti, pohľadujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery, možnosť jeho nápravy.

Treba uviesť, že obžalovaný s motorovým vozidlom, ktoré viedol, vôbec nereagoval na vozidlo, ktoré stálo odparkované mimo cesty pri pravej krajnici. Nakoľko, ako vyplýva z listinných dôkazov, ktoré sa nachádzajú v trestnom spise, jednalo sa o rovný úsek, čo potvrdili aj svedkovia, ktorí boli vypočutí v priebehu prípravného konania. To znamená, že keby sa bol obvinený riadne venoval vedeniu motorového vozidla tak, ako je to povinný každý vodič, nebolo by došlo k dopravnej nehode a za motorovým vozidlom poškodeného, ktoré stálo pri krajnici mohol zastaviť alebo toto vozidlo obísť. Tieto skutočnosti potvrdil aj znalec z odboru cestná doprava Ing. E. vo svojom posudku. Je pravdou, že poškodený nemal oblečenú vestu a za vozidlom nemal umiestnený výstražný trojuholník avšak, svedok Q. X., ktorý viedol motorové vozidlo VW Transporter špz XKXXXXX a zastavil pri vozidle poškodeného a to pred týmto vozidlo v úmysle, že ide pomôcť poškodenému, síce zhasol motor' na tomto vozidle, ale na tomto motorovom vozidle nechal rozsvietené výstražné svetlá. To znamená, keby sa bol obvinený riadne venoval vedeniu motorového vozidla, bol by pred sebou videl blikajúce výstražné svetlá na uvedenom vozidle. Čiže v danom prípade neobstojí argument, ako uviedla samosudkyňa vo svojom rozhodnutí, že ako značný podiel na dopravnej nehode bola tá skutočnosť, že poškodený nemal za vozidlom umiestnený výstražný trojuholník a nemal oblečenú výstražnú vestu. Pokiaľ je v rozsudku uvedené, že sa jedná o značný odstup času, ktorý uplynul od skutku, treba uviesť, že sa jednalo o prevzaté trestné oznámenie a preto museli byť vykonané výsluchy svedkov udalosti prostredníctvom právnych pomoci - výsluchom poškodených a svedkov udalosti v Českej republike a Spolkovej republike Nemecko.

Vzhľadom k tak závažným porušeniam pravidiel cestnej premávky zo strany obžalovaného, došlo k tak závažnému a nenahraditeľnému následku, vyhasnutiu ľudského života a na narastajúcu trestnú činnosť na úseku cestnej dopravy, samosudkyňa pri ukladaní trestu nepostupovala v súlade s hore citovaným ustanovením § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona, a aj vzhľadom na generálnu prevenciu, osobu páchatel'a, nakoľko sa tento v priebehu prípravného konania k trestnej činnosti nedoznal a až po otvorení hlavného pojednávania urobil vyhlásenie, že nepopiera spáchania skutku, dôvody a spôsob spáchania skutku, mal byť obžalovanému uložený prísnejší trest - nepodmieničný trest odňatia slobody.

Preto navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 ods. 1, písm. d), e) Trestného poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 3T/4/2016 zo dňa 08. 11.2019 čo do výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku a uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody v prvej štvrtine trestnej sadzby a pre výkon trestu ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.“

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu. V úvode vyjadrenia obhajoba poukázala na výrokovú časť napadnutého rozsudku. Ďalej obhajoba uviedla nasledovné:

„Obžalovaný považuje odvolanie okresného prokurátora za právne nedôvodné a neopodstatnené.

Okresný súd v tomto konkrétnom prípade na základe zisteného skutkového stavu dospel k správne mu záveru o vine obžalovaného a v súlade s ust. § 34 ods. 4 TZ, v zmysle základných zásad pre ukladanie trestu, uložil objektívny a spravodlivý trest odňatia slobody s podmienečným odkladom.

Prvostupňový súd vzal do úvahy pri ukladaní trestu obžalovanému všetky okolnosti a súvislosti prípadu a zohľadniac osobu obžalovaného, jeho doterajší spôsob života, následok činu, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, rozhodol o správnom treste. Prvostupňový súd pri svojom rozhodovaní a ukladaní trestu obžalovanému, čo aj zdôraznil a zvýraznil, musel nevyhnutne brať do úvahy i podiel samotného nebohého na vzniku dopravnej nehody. Ako správne prvostupňový súd konštatuje, že jednoznačne bolo preukázané, že nebohý žiadnym viditeľným výstražným predmetom neoznačil svoje pokazené vozidlo a ani sám nebol označený viditeľným oblečením, ako napr. bezpečnostnou reflexnou vestou a neumiestnil za svoje vozidlo ani výstražný trojuholník.

Správne prvostupňový súd konštatuje, že nebohý výrazným spôsobom prispel k vzniku predmetnej dopravnej nehody, ako i následku. Fatálne pochybenia nebohého mali fatálne následky pre neho samotného.

Obžalovaný považuje uložený trest prvostupňovým súdom za zákonný, primeraný a spravodlivý.

Obžalovaný s argumentmi okresného prokurátora sa nemôže stotožniť a nesúhlasí s nimi, že prokurátor nesprávne a jednostranne vyhodnotil dôkazy, vykonané ako v prípravnom konaní, tak aj na hlavnom pojednávaní. Je nesprávne a chybné tvrdenie okresného prokurátora, že obž. s motorovým vozidlom, ktoré viedol, vôbec nereagoval na vozidlo, ktoré cit.: „stálo odparkované mimo cesty pri pravej krajnici“. Jednoznačne bolo v konaní preukázané, ako výpoveďami, aj znalcom Ing. E., že v momente stretu vozidiel zn. Peugeot a zn. Škoda Felícia vozidlo nebohého Škoda stálo v pravom jazdnom prúde, nebolo osvetlené výstražnými svetlami, trojuholníkom atď. Toto tvrdenie o pozícií vozidiel v momente stretu preukazuje znalecký posudok na str. č. 47 (3D zobrazenie nehodového deja), prílohy č. 7, 8, 9, 10, 11 znaleckého posudku.

Prvostupňový súd správne konštatuje, že k dopravnej nehode došlo v neprehľadnej veľkou tmou vytvorenej situácie. Nebohému sa motorové vozidlo pokazilo dňa 3.3. 2016 v priebehu dňa na ceste do práce do Karlových Varov. Celý deň nepojazdné poruchové vozidlo stálo na ceste v lokalite zvanej Andělské hory. Celý deň nebohý neriešil odstránenie poruchového vozidla z cesty napr. odťahovkou, oprava autoservisom. Takto celý deň nepojazdné vozidlo vytvorilo nebezpečnú prekážku na mimoriadne frekventovanej ceste do Karlových Varov. Toto preukazuje výpoveď svedkyne p. G. X. - priateľky H. D. ako aj lekárky dochádzajúcej do práce do KV.

Je nesprávne tvrdenie okresného prokurátora, že keby sa bol obžalovaný riadne venoval vedeniu motorového vozidla, nebolo by došlo k dopravnej nehode.

Okresný prokurátor opomína na fakt, že poškodený neumiestnil výstražný trojuholník za vozidlom v dostatočnej vzdialenosti, nemal oblečenú reflexnú vestu a vozidlo nerozsvietil výstražnými svetlami.

Obžalovaný opakovane tvrdí, že ani vozidlo VW transportér nemalo rozsvietené výstražné svetlá. V mimoriadne hustej tme sa pred obžalovaným náhle a nečakane objavila prekážka v jeho jazdnom prúde a to motorové vozidlo Škoda Felícia.

Obžalovaný má za to, že aj nezodpovedným konaním poškodeného - nebohého (celý deň neriešil svoj problém so svojím vozidlom, auto nechal na frekventovanej ceste) a v inkriminovaný čas nepoužil výstražné bezpečnostné prvky, došlo k fatálnemu následku.

Nesporne rozhodujúcim a výrazným spôsobom, konaním poškodeného, došlo k vzniku predmetnej dopravnej nehody.

Na základe vyššie uvedeného obž. kvalifikuje jemu uložený trest za legálny a legitímny, primeraný a spravodlivý.

Obžalovaný navrhuje, aby odvolací súd odvolanie okresného prokurátora v zmysle ust. 319 Tr.por. zamietol ako nedôvodné.“

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prítomné procesné strany zotrvali na svojich písomných návrhoch. Prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla vyhovieť odvolaniu podriadeného prokurátora a obhajoba navrhla podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytykánych chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu podaným odvolaním napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste, z obsahu odvolania a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytykané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v podanom odvolaní nevytykánych, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Na základe preskúmania správnosti samotných odvolaní prokurátora napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody senát odvolacieho súdu dospel k záveru, že napadnuté výroky rozsudku okresného súdu sú správne a zákonné.

Z odôvodnenia odvolania prokurátora vyplýva, že prokurátor sa podaným odvolaním domáha uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému v prvej štvrtine trestnej sadzby so zaradením obžalovaného na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa názoru prokurátora okresný súd pri ukladaní trestu nepostupoval v súlade s ustanovením § 34 ods. 1, 4 Tr. zák.

Pokiaľ prokurátor v odôvodnení odvolania argumentoval závažnosťou spôsobeného následku v prejednávacom prípade v prospech uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému, krajský súd v danom prípade poukazuje na zákonodarcom ustanovenú trestnú sadzbu v ustanovení § 149 ods. 2 Tr. zák. vo výmere dva roky až päť rokov. Uvedená trestná sadzba s poukazom na ustanovenia § 49 a § 51 Tr. zák. svedčí o tom, že samotný zákonodarca pri spáchaní uvedeného trestného činu s následkom smrti nemal zámer ukladať všetkým páchatelom tohto trestného činu len nepodmienečný trest odňatia slobody. Z uvedeného dôvodu ani odvolací súd nepovažuje za dôvodný argument prokurátora, podľa ktorého spôsobený následok by v danom prípade by mal byť sám osebe dôvodom pre uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému.

Pokiaľ prokurátor v dôvodoch odvolania ďalej argumentoval tým, že vozidlo poškodeného v žalovanej dobe stálo mimo cesty pri pravej krajnici, tento argument prokurátora podľa názoru odvolacieho súdu nemá žiadnu oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, ako na to správne poukázala aj obhajoba vo vyjadrení k odvolaniu. Už samotná fotodokumentácia zaznamenáva polohu vozidla obžalovaného

po nehode v pravom jazdnom pruhu všetkými svojimi kolesami, pričom zaistené brzdné stopy vozidla obžalovaného sa nachádzajú v pravom jazdnom pruhu v smere jazdy obžalovaného. Uvedeným zaisteným stopám v plnom rozsahu korešpondujú aj znalcom ustálené závery o pozícii vozidiel v čase zrážky (č. l. 174), podľa ktorých záverov znalca sa všetky tri motorové vozidlá v čase kolízie nachádzali všetkými svojimi kolesami v pravom jazdnom pruhu v smere jazdy obžalovaného. Preto, ak malo mať vozidlo stojace pred vozidlom poškodeného rozsvietené svetlá, logicky vozidlo poškodeného mohlo tvoriť prekážku viditeľnosti týchto rozsvietených svetiel. Všetky vykonané dôkazy teda bez akýchkoľvek pochybností svedčia o tom, že vozidlo poškodeného v čase nehody tvorilo prekážku premávky na pozemnej komunikácii v zmysle § 45 zákona č. 361/2000 Sb. Na základe uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že uvedený argument prokurátora v dôvodoch jeho odvolania nemá žiadnu oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Preto odvolací súd považoval uvedený argument prokurátora za celkom zjavne nedôvodný.

Na základe preskúmania veci odvolací súd dospel k záveru, že v odôvodnení napadnutého rozsudku okresného súdu, na obsah ktorého odôvodnenia týmto odvolací súd poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, uvedené skutočnosti a dôvody, ktoré viedli okresný súd k rozhodnutiu o uloženom treste odňatia slobody, majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Závery okresného súdu o spoluzavinení kolíznej situácie aj porušením právnych povinností poškodeného korešpondujú s okresným súdom správne zistenými skutočnosťami a so zistením porušenia zákonných povinností aj zo strany poškodeného (viď najmä § 45 ods. 3 zákona č. 361/2000 Sb.). Podľa názoru odvolacieho súdu okresným súdom správne zistené okolnosti prípadu a poznatky o osobe obžalovaného nezvyšujú závažnosť činu do takej miery, že by v zmysle § 34 ods. 1, 4 Tr. zák. bolo nutné uložiť obžalovanému trest odňatia slobody vo vyššej výmere, než vo výmere na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby a rozhodnutie okresného súdu o podmiennečnom odklade výkonu uloženého trestu odňatia slobody je aj v súlade s ustanovením § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora v rozsahu odvolaním vytýkaných chýb nie je dôvodné.

Na základe preskúmania správnosti odvolaním prokurátora napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu odvolací súd nezistil ani chyby odvolaním prokurátora nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávacom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.